

Anestesiologina Iowassa

Edes hotellin ilmastoinnin meteli ei peittänyt tornadon ääniä. Olimme naureskelleet television sääkanavan varoituksille, mutta aamulla valkeni, että kahdeksan lähiseudun maataloa oli lentänyt ilmaan pyörremyrskyn mukana. Siitä tulisi tuttu ilmiö uudella kotiseudullamme maissipeltojen Iowassa.

DI-mieheni oli saanut siirron Yhdysvaltoihin, ja olimme tutustumismatkalla. Muista ex-patrioottien vaimoista poiketen lähdin itsekin etsimään töitä. Olin vasta valmistunut erikoislääkäriksi, ja ajatus kotirouvan urasta ei kiehtonut. Piirrettyäni harpilla ympyrän tulevan kotikauptunkimme Quad Citiesin ympärille, huomio kiinnittyi Iowa Cityn yliopistosairaalaan, jonne matkaa oli lähes 90 km. Päätin pyrkiä rottalabraan, vaikka tutkimustyö ei tuolloin kiinnostanutkaan.

Paperit sodassa

Ilmastoinnin vähentäminen äänin ja nykyisen esimieheni suosituskirjeen turvin esittäydyin sairaalassa, jossa minulta kysyttiin, voisinko mitenkään ajatella laboratorion sijasta kliinistä työtä erikoislääkärinä? Kotimaasta poiketen, klinikko on USA:ssa arvossaan, sillä hän tuo leivän tutkijankin pöytään.

Haastattelujen jälkeen alkoi pitkälinen paperisota työviisumin ja erikoislisenssin hankkimiseksi. Erikoislisenssi mahdollistaisi työskentelyn kyseisessä sairaalassa ilman erityisiä tenttejä. Tarvittiin käännettyjä todistuksia, suosituskirjeitä, rikosrekisteriotteita sekä nuhteettomuustodistuksia kaikilta siihenastisilta työnantajilta. Asiaa ei edistänyt paikallisen sihteerin kaaosmainen työpöytä, jonne paperit välillä hukkuivat.

Paperisodan aikana riitti tekemistä muuton ja asioiden hoitamisen parissa puolison aloittaessa heti kokopäiväisen työn. Arjen hankaluuksia kuvaa kännykän hankintaprosessi, johon tarvittiin paikallinen ajokortti. Ajokorttia ei voi saada, ellei ole paikallista sosiaaliturvatunnusta. Kun oli jonot-

tanut, anonut, odottanut ja lopulta saanut sosiaaliturvatunnuksen, saattoi ajaa ajokortin. Sekään ei riittänyt, sillä mitään ei voi tehdä ilman paikallista luottokorttia. Luottokorttia ei voi saada, ellei ole näyttöä luottokelpoisuudesta eli paikallisella luottokortilla tehtyjä ostoja ja maksettuja laskuja vuoden ajalta! Kuudennen turhan reissun jälkeen kännykkäkaupan pihalla ulvoessani minua ei lohduttanut tietoisuus, että Suomessa ulkomaisella saatava olla vieläkin hankalampi alku. Kännykkä helptisi lopulta 200\$ pantilla ja luottokortit helpottivat elämää aikanaan huomattavasti.

Aamuvirkku Staff

Työpäivät University of Iowa Hospitals and Clinics'ssä olivat pitkiä. Kotoa oli lähdeävä viiden jälkeen, jotta ehti saada salin valmiiksi ja potilaan saliin seitsemäksi. Anestesiahoitajia USA:ssa ei ole. Erikoislääkäri eli staff tosin pääsi usein hiukan vähemmällä, kun apulaislääkäri eli resident teki valmistelut, mutta joskus joutui itsekin vetämään lääkkeitä ruiskuihin, letkuttamaan nesteet, tarkistamaan respiraattorit ja hoitamaan yksin anestesiaa. Yleensä staffin tehtävä oli valvoa kahden tai kolmea apulaislääkärin tai Nurse Anesthetistin salia, olla mukana intubaatioissa, extubaatioissa ja muissa tärkeimmissä vaiheissa sekä päästää kaikkia valvomiansa tauoille. Vastuu kaikesta oli valvovalla staffilla, eikä aikaa kansliassa istuskeluun juuri jäänyt. Sydänanestesiaissa ja muissa vaativimmissa leikkauksissa apuna oli anestesiateknikko, joka avusti monitoroinnin asettamisessa ja hoiti perfuusiokoneen tai nopean nestesiirtolaitteen käytön.

Amerikkalaisen anestesian ominaispiirteitä

Lääkkeet kuitattiin jokaista anestesiaa varten leikkaussalin omasta apteekista ja jäännöshuumeet palautettiin. Jotkut palauttivat opiaattien sijasta keittosuolaa ja muutama apulaislääkäri joutuikin huumevierotukseen.

Anestesian anto ei juuri poikennut totutusta, eikä suomalaisen anestesiologin tarvinnutkaan hävetä kliinisiä taitojaan eikä vastuunkantamiskykyään. Teoreettisen tiedon amerikkalainen kollega hallitsee paremmin. Erikoistuvien koulutus on siellä edelleen selvästi strukturoidumpaa, mutta työuupumus vaikeuttaa varmasti oppimista.

Potilaat olivat Keski-Lännessä usein sairaalloisen lihavia ja tarvitsivat siksi esimerkiksi fiberoskooppista intubaatiota. Polikliiniset toimenpiteet ja lyhyet hoitoajat asettivat oman haasteensa anestesiamenetelmille. Käytännön työssä vaikeinta oli aluksi kuitenkin tolkuton lyhenteiden käyttö ammattikielessä ja käsikirjoitetuissa sairaskertomuksissa.

Resident-koulutusohjelman ohella tuossa Amerikan suurimpiin kuuluvassa yliopistosairaalassa koulutetaan myös sairaanhoitajan pohjakoulutuksen saaneita Nurse Anesthetistejä (CRNA), joilla on oikeus hoitaa anestasioita itsenäisesti, mutta erikoislääkärin valvonnassa. Mielenpisteet tästä ammattikunnasta vaihtelivat kollegojen kesken, sillä varsinkin pienet sairaalat palkkaavat CRNA:n mieluummin kuin kallispalkkaisen anestesia-

kärin. Alkuvaiheen koulutettavana kokenut tehosaston hoitaja oli kuitenkin oman työn kannalta helpompi kuin alkeista aloittava apulaislääkäri. Elokuussa työ oli aina erityisen raskasta, kun uusi tumpelokurssi aloitti työnsä. Erikoislääkärin osa oli toki huomattavasti apulaislääkäreiden orjatyötä ja tiukkaa kontrollia helpompi.

Päivystykset kuuluivat sinänsä melko hyvään vuosipalkkaan. Päivystysvuoro kesti seitsemästä seitsemään, eikä päivävuoro eronnut juurikaan tavallisesta työpäivästä, joka venyi usein teoreettisesta kello viiden päättymisajasta iltakuuteen-seitsemään. Yöpäivystystä edeltävä ja seuraava päivä olivat vapaat. Säännöllisin väliajoin erikoislääkärillä oli myös ei-kliininen työpäivä paperitöitä varten. Pitkät lomamat ovat Amerikassa tuntematon käsite. Moni kollega suuntaakin siksi kongresseihin esimerkiksi Hawaijille hankkimaan lainvaatimia 120 täydennyskoulutus pistettä. Palkan päälle tuleva varsin avokätinen koulutusraha antoiikin mahdollisuuden kalliisiin kongresseihin, kirjoihin ja jäsenmaksuihin. Työnantaja huolehti myös vakuutuksista ja sosiaaliturvasta.

Mitä jäi käteen?

Mitä tuo neljän vuoden reissu opetti? Työnhaaku opetti sitkeyttä ja kärsivällisyyttä, anestesiahoitajan puute omatoimisuutta, monikulttuurinen ympäristö suvaitsevaisuutta ja arjen järjestäminen rautaista organisaatiokykyä. Ehkäpä jotain lääketieteellistäkin tarttui vaatteisiin! □

Neuroanesthesiology Research Fellowship

Memorial Sloan Kettering Cancer Center – Weill Medical College of Cornell University

The Departments of Anesthesiology at Memorial Sloan Kettering Cancer Center and Weill Medical College of Cornell University in New York City, NY are offering a 1–2 year research oriented fellowship position at the PGY4 and PGY5 level. The 12 to 24 month fellowship will begin July 1, 2006.

The successful candidate will be involved in cutting edge research in the mechanisms of anesthetic action on the brain. Clinical experience in advanced neuroanesthesia techniques is easily available for candidates interested in this type of training. A primary focus of the research experience will be the use of functional neuroimaging techniques. The fellowship is designed to develop skills and understanding of research methodology, imaging techniques, such as fMRI, EEG and ERP, specialized statistical analysis, multimodality co-registration and source localization in volunteer or patient populations. While there is no mandated intraoperative component, experience in complex

Neuroanesthesia cases involving intra-operative awake brain mapping, intra-operative neurophysiological testing, and mapping for epilepsy surgery is available. The candidate is encouraged to become involved in clinical research relating to pre-operative functional imaging, or intra-operative neuromonitoring.

Requirements for candidacy include: successful completion of an ACGME approved residency in anesthesiology and the ability to obtain a valid New York State medical license.

Interested candidates please contact: Dr. Robert A. Veselis, Director, Neuroanesthesiology Research Laboratory, Rm S-333, Department of Anesthesiology and Critical Care Medicine, Memorial Sloan Kettering Cancer Center, 1275 York Ave., New York, NY, 10021 or (preferably) e-mail at veselis@mskcc.org. Memorial Sloan Kettering Cancer Center and Weill Cornell College of Cornell University are affirmative action / equal opportunity employers. □